

Fra Schiller Instituttets nyhedsbrev Prometheus, årgang 20 nr. 5 , maj 2008

MENNESKET FØRST

For nitten år siden udgav Schiller Instituttet i Danmark for første gang sit nyhedsbrev Agro-Nyt. Hensigten var at formidle en kortfattet gennemgang og perspektivering af de politiske begivenheder og beslutninger i verden omkring os, som ville få direkte betydning for danske landmænd i særdeleshed og den øvrige befolkning i almenhed. Det var der nemlig et stærkt behov for i en paradoksal verden med sult og hungersnød, overskudslagre, kornbjerge, mælkepekler og produktionskvoter. Og ganske naturligt for en politisk og filosofisk organisation som Schiller Instituttet, kom fokus til at ligge på et meget skarpt politisk stridspunkt med rødder i to helt uforenelige menneskesyn.

På den ene side stod et politisk grundsyn, der, med præsident Franklin D. Roosevelt i spidsen, var kommet sejrrikt ud af 2. Verdenskrig, og som hed: »Mennesket først«. Al politik og økonomi må have til formål at sikre det almene vel. Ellers har vi intet lært af et halvt århundrede med krige, depression, sult og elendighed. I denne lejr stod og står Schiller Instituttet.

På den anden side stod en grundholdning, som altid har præget Det britiske Imperium, og som to verdenskrige ikke har ændret på: Velstand skabes alene ved at købe billigt og sælge dyrt. Ingen og intet må stå i vejen for den frie handel med varer og penge. Det gælder også livsvigtige fødevarer. Frihandel må gå frem for forsyningsikkerhed. Derfor skal de store handelsselskaber have uhindret adgang til alle landes hjemmemarkeder. For tyve år siden hed det vigtigste forum for disse holdninger handelsorganisationen GATT.

I dag har GATT ændret navn til Verdenshandelsorganisationen, WTO, og Agro-Nyt hedder Prometheus. Men alle de ulykker, vi advarede om dengang, er der stadig og slår nu igennem, så enhver kan se dem. I mere end tre og tredive lande har hundrede tusinder af mennesker kastet sig ud i demonstrationer og optøjer i desperat afmagt overfor de eksploderende fødevarerpriser og den hastigt voksende mangel på mad. Ifølge FN's fødevarerorganisation, FAO, er en global sult-tsunami under opsejling. Samtidig tjener handelsselskaber og spekulanter styrtende med penge på fødevarer. Er det virkelig sådan, vor verden skal være indrettet?

Den 7. maj sætter den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche fokus på samme underliggende politiske strid, som den afspejles i det amerikanske præsidentvalg. Noget de fleste overser. Siden Abraham Lincoln har alle dele af det moderne politiske verdenskort været bestemt af striden mellem de to dominerende engelsktalende politiske magtfaktorer: Det britiske Imperium og De forenede Stater. Det har også stor betydning for det kommende præsidentvalg. »Tragedie og Håb« har LaRouche valgt som overskrift på sin webcast, som kan ses fra kl. 19:00 dansk tid.

GLOBAL SULT-TSUNAMI

Den 11. april offentliggjorde Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, **Helga Zepp-LaRouche**, en artikel i det amerikanske ugemagasin *Executive Intelligence Review* med følgende indledning: »Det, der sker nu, har været helt og aldeles forudsigeligt: I mere end 33 lande i **Afrika**, **Asien** og **Latinamerika** oplever vi en dramatisk opblussen af demonstrationer og optøjer på grund af en katastrofal mangel på mad. Der er absolut ingen tvivl om, at verden står overfor en sult-

tsunami, der er det direkte resultat af centralbankernes forsøg på at udskyde det endelige sammenbrud af det håbløst bankerotte globale finans- og betalingsystem ved at pumpe stadig mere likviditet ind i bankerne samtidig med, at alverdens spekulanter har kastet sig over fødevareremarkedet. Oven i dette kommer den nye umenneskelige praksis med at nedbryde fødevarer for at producere biobrændsel. For mange lande, og for rundt regnet **to milliarder** mennesker, som allerede har været underernæret i årtier, er den nuværende hyperinflationære eksplosion i fødevarer priserne et spørgsmål om liv eller død«.

Og Helga Zepp-LaRouche har ganske ret: Den truende katastrofe har været helt og aldeles forudsigelig. Grunden blev lagt tilbage i **1980'erne** og **90'erne**, da man insisterede på, at efterkrigstidens politiske bekymring for landenes forsyningssikkerhed skulle erstattes af et liberaliseret verdensmarked for fødevarer. I begyndelsen var det den daværende internationale handelsorganisation, **GATT**, der var forum for denne liberalisering. Men hvem var det egentlig, der var så forhuppet på at erstatte forsyningssikkerhed med et verdensmarked. Svaret på det spørgsmål kunne man læse i *Prometheus'* forgænger *Agro-Nyt*, årgang **1. nummer 2, maj '89**. Den **7. april** samme år blev der indgået en ny handelsaftale i GATT, som endnu en gang underminerede de europæiske landmænds eksistensgrundlag, og på et landbrugsmøde i det daværende **Vesttyskland** blev den fhv. landbrugskommissær **Sicco Mansholt** derfor spurgt, hvem det egentlig er, som står bag disse GATT-aftaler. Han svarede: »Det gør fødevarerkartellerne, især **Cargill**, men også **Bunge** og **ADM-Toepfer** er vigtige ... sådan har det været i næsten **20 år**«.

Så spoler vi tiden frem til i dag. GATT blev i **1995** erstattet af **Verdenshandelsorganisationen, WTO**, men målsætningen er stadig den samme, og det er de pengeinteresser, der står bag, også. Skridt for skridt er alverdens landes hjemlige landbrugsproduktion blevet erstattet af en import af billige varer fra det globaliserede fødevarermarked - som stadig kontrolleres af store fødevarerkarteller med giganterne **Cargill** og **Nestlé** i spidsen (dansk-svenske **Arla** er blot en lille mus i sammenligning *-red.*). Mens det gamle »moralske« argument for liberaliseringen af fødevarerhandelen, nemlig at de fattige bønder i Afrika skulle have uhindret adgang til de rige markeder i **USA** og **Europa**, aldrig er blevet til virkelighed, så har WTO modsat sørget for, at enhver form offentlig økonomisk støtte til landmændene i **Den tredje Verden** er blevet afskaffet. Ofte ved hjælp af hårdhændede trusler om økonomiske sanktioner og boykot.

Her står vi så i dag: Det internationale kredit- og finanssystem er kollapsede. Centralbankerne holder de komaramte finansinstitutioner kunstigt i live gennem massive transfusioner af likvid kapital. De få, som har adgang til disse likvide midler, eller som endnu besidder let nedbarberede formuer, flytter deres penge over i det eneste marked, der stadig kan præstere prisstigninger, det er værd at spekulere i: Fødevareremarkedet. Siden **2006** er prisen på ris steget med **217%**, hvede er oppe med **140%**, majs med **125%** og sojabønner med **110%**. Hvor meget af disse stigninger kommer så landmændene i Sydamerika og Afrika til gavn? Ikke en rød reje. I Afrika er hovedparten af den lokale produktion blevet nedlagt, og i Sydamerika kontrolleres produktionen fuldstændigt af fødevarerkartellerne.

Men galskab kender som bekendt ingen begrænsninger. Mens WTO har taget sig af at nedlægge fødevarerproduktionen i store del af Den tredje Verden, har miljøorganisationer som **WWF**, der kontrolleres af kredsen omkring **prins Philip** i **London**, med hjælp fra den omrejsende miljøklovn **Al Gore**, fået politisk opbakning til at lokke de nødstedte bønder over i produktionen af såkaldt biobrændsel. En hastigt voksende del af landbrugsjorden i Den tredje Verden indgår nu i produktionen af ethanol til bilerne i den industrialiserede verden. Denne produktionsomlægning

bidrager ikke alene til den globale fødevaremangel, men i **Sydøstasien** har den også været medvirkende til betydelige miljøkatastrofer.

For at opfylde EU's krav om at der inden **2010** er tilsat mindst **5,75%** ethanol i den europæiske benzin, er enorme landområder med regnskov i **Indonesien** og **Malaysia** blevet ryddet for at skaffe plads til produktionen af palmeolie, der eksporteres til elektricitetsværker i **Holland** eller tilsættes benzinen i det øvrige Europa. Ydermere, er man begyndt at dræne og afbrænde tusinder af kvadratkilometer tørvejord for at skaffe endnu mere jord til oliepalmer. Afbrændingen udvikler kvælende og sundhedsfarlige røgskyer, der sænker sig over storbyer som **Kuala Lumpur**, og hollandske beregninger har vist, at tørveafbrændingen i Indonesien og Malaysia hvert år bidrager med hele **8%** af den globale menneskelige CO₂-udledning (se også *Prometheus*, feb. '07).

Under en tale til **240** lærere og studerende på **Monterreys Teknologiske Universitet** i **Mexico** den **18. april** foreslog **Lyndon LaRouche** iværksættelsen af en global politisk kamp for lukke både WTO og WWF.